

[نقد و نظر کاربران](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)



فآفتاب یزد- فرحناز هاشمی: پیامد تحریم‌های هسته‌ای و تحمیل حداکثری محدودیت‌ها بر اقتصاد، توسعه و مرادوات بانکی در حوزه‌های بین‌المللی به ویژه با خروج ناگهانی و یکطرفه آمریکا از توافق برجام، دیگر بر کسی پوشیده نیست. بالا رفتن هزینه‌های تولید و قیمت محصولات مصرفی به ویژه در بخش کشاورزی که با تامین امنیت غذایی مردم مسر و کار دارد، طاقت‌ها را کم کرده است. امروزه با مشاهده پیامدهای ملموس ناشی از تحریم و نحوه مدیریت داخلی، این عبارت که تحریم‌ها اثری ندارد، دیگر رنگ‌باخته است.
شاید این روزها تلاش‌ها و راهکار‌های دولت روحانی برای احیای توافق برجام به منظور رفع تحریم‌ها بسا اعلام پیروزی جو بایدن در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا و همچنین بازگشت به بررسی لویه FATF برای الحاق ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد به منظور مبارزه با پولشویی و کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم که به علت اختلاف برخی از نهاد ها، مسکوت مانده بود را بتوان در این چارچوب تبیین کرد.
محمد شجاع‌الدینی، رئیس دانشکده فنی کشاورزی استان تهران، عضو هیئت علمی دانشگاه و رئیس کانون کشاورزان و روستاییان کشور که در هر ۲ دولت احمدی‌نژاد و روحانی در وزارت جهادکشاورزی مسئولیت‌هایی را در حوزه محیط زیست و سلامت غذای وزارت جهادکشاورزی بر عهده داشته است، وی ضمن تأیید تأثیر تحریم‌ها بر پیکر اقتصاد ملی ایران معتقد است:طرح بی‌تأثیر بودن تحریم، راهی برای بی‌اثر کردن ابزار تحریم در کشور بوده است. وی بر این باور است که کشاورزان ایران با بدون تحریم یا بدون FATF یا بدون FATF و با وجود شیوه‌های مختلف مدیریت داخلی، همواره دست از تلاش برنداشته‌اند، اما قرار نیست در ادامه راه، شیوه‌های مدیریتی کنونی را بر نایند!

۹ **به عنوان عضو هیئت علمی دانشگاه و کسی که در دو دولت آقای احمدی‌نژاد و آقای روحانی در بخش کشاورزی فعال بودید و مسئولیت‌هایی را نیز بر عهده داشته اید، چقدر به این گفته باور داشتید و دارید که تحریم‌ها اثری بر اقتصاد و کشاورزی ما ندارد؟**

همه می‌دانند که تحریم یک کشور تأثیر دارد، منتها تحریم‌ها به

عنوان بخشی از راهبرد مدیریت اقتصادی- اجتماعی نظام سلطه بر سایر کشورها همواره از بدو پیروزی انقلاب اسلامی تا امروز با اقتصاد و البته کشاورزی ایران به عنوان بستر امنیتی- اجتماعی اقتصاد همراه بوده، اما در دولت‌های مختلف شدت و ضعف داشته است. هرچه دولت‌ها مسیرشان را بیشتر بر اساس مصالح ملی و استقلال سیاسی انتخاب کنند، فشار تحریم بیشتر می‌شود. در سوی دیگر

مسئله تحریم نیز یعنی در ایلات متحده آمریکا به عنوان «مغز متفکر تحریم»، عواملی همچون لابی رژیم اسرائیل، دولت و کنگره آمریکا تعیین‌کننده میزان اعمال فشار سیاسی- اقتصادی بر کشورهایی مانند ایران هستند.

۹ **با توضیحی که دادید این موضوع مطرح می‌شود که آیا کشورهای**

که بدون تحریم در حال توسعه اقتصاد خود هستند و برای مردم رفاه می‌آورند، فتنه‌خیز مصالح ملی و استقلال سیاسی خود را ندارند و فقط ایران به استقلال سیاسی خود سپیده است؟

باز هم می‌گویم همه می‌دانند که تحریم بر اقتصاد ملی کشور تأثیر دارد، اما مسئله این است که ما بدانیم اساسا چرا تحریم شده‌ایم؟ و اینکه دقت کنیم تحریم صرفا هدف تحریم‌کننده نیست، بلکه ابزاری برای تحقق یک سری اهداف مشخص است. بنابراین طرح «بی‌تأثیر بودن تحریم‌ها» در واقع راهی برای ایجاد زمینه بی‌اثر کردن این ابزار است تا دولت و مردم بتواند به حیات اجتماعی و اقتصادی خود ادامه دهند. ضمن اینکه اغلب جهان و حتی کشورهای که خود در سایه نظام سلطه آزادانه و بدون تحریم حرکت می‌کنند مثل خیلی از اروپایی‌ها و حتی شخصیت‌های سیاسی درون آمریکا اعتراف می‌کنند تحریم نه تنها ایران را متوقف نکرده، بلکه زمینه‌های رشد و پیشرفت را هم برای آن ایجاد کرده است.

۹ **شما به طرح بی‌تأثیر بودن تحریم به عنوان راهی برای بی‌اثر کردن**

ابزار تحریم اشاره کردید، اما اکنون زیر فشار عواملی همچون تحریم شاهد افت شدید در آمد نفتی، کاهش شدید ارزش پول ملی، افزایش سرسام‌آور قیمت نهاده‌های کشاورزی مانند تورم ۵۰۰ تا ۷۰۰ درصدی قیمت کود، افزایش چند برابری قیمت محصولات مصرفی و هشدارهایی در زمینه خروج تدریجی کشاورزان خرد از چرخه تولید هستیم، همه این موارد و برخی از اینها، نشان می‌دهد این طرح چندان موثر و پایدار نبوده و بیشتر به مانند شعارهای جذاب و فریبنده است. منظور من این است که تحلیل‌های واقع‌بینانه ما را به پاسخ‌ها، راهکارها بر نامه‌ها و تصمیمات واقع بینانه هدایت می‌کند. اینطور نیست؟

تحلیل واقع‌بینانه این است که «نظام سلطه» وجود دارد. متخصصان آمریکایی و انگلیسی از نتیجه‌های خود راجع به «توسعه» (به تعبیر ما، پیشرفت)، بارها بر این واقعیت صخه گذاشته‌اند که برخی کشورها در غرب جهان، ابتدا یک جهان اولی ایجاد کرده‌اند که بعدها کنار آن، جهان دومی‌ها و همچنین جهان سومی‌ها را برای تامین منابع لازم توسعه خود، نامگذاری و بکار گماشته‌اند. سرانجام یا ما ایرانی‌ها، خودمان را در این به اصطلاح «نظم جهانی» همضم شده و مغرور می‌بینیم یا با تکیه بر عقل، با تکیه بر تفکر، تاریخ و اعتقادات ایدمی خودمان، مسیر حرکتمان را خود، ترسیم می‌کنیم.

۹ **کدامیک تا کنون بیشتر بر کشاورزی ایران تأثیر گذاشته‌اند.**

تحریم‌های هسته‌ای یا نوع مدیریت و سیاست‌های کلان؟

سیاست‌های کلان کشاورزی ایران به عنوان منویات ثابت نظام جمهوری اسلامی از ابتدا به دو محور اساسی تاکید داشته است: نخست توجه خاص به مسئله کشاورزی به عنوان تامین‌کننده امنیت اجتماعی و غذایی کشور و دوم خودکفایی در محصولات اساسی با تاکید بر گندم به عنوان یک راهبرد انقلابی که باید همواره دنبال شود. مطالعه میدانی نشان می‌دهد این دو سیاست علاوه بر نظر اغلب تحلیلگران مستقل داخلی حتی در دیدگاه تحلیلگران دیپلماسی کشاورزی جهان هم قابل تحسین و از ویژگی‌های ممتاز حاکمیت ایران بعد از انقلاب است. اما در مورد تحریم‌های هسته‌ای که نقطه آغاز دوباره آن را می‌توان از دی‌ماه ۱۳۸۵ و در دولت اول احمدی‌نژاد در نظر گرفت، باید گفت که کشاورزی ایران خیلی بیشتر از تحریم‌ها، از میراث باقیمانده از دوران شکست و ناتوان از اینکه نظام بهره‌برداری موقفی را جایگزین آن کند و در جنبه برنامه هم واردات غذا را راه حل آسان مسئله کشاورزی کرد که این حوادث تاریخی حداقل پنج دهه فرصت برای احیای کشاورزی ایران می‌طلبد. مدیریت درون بخش کشاورزی ایران نیز دربرگیرنده اشتباهات تاریخی و متأسفانه نفوذ جریانی گسترده است که به نظرهم باید در یک مصاحبه منسوط جداگانه ابعاد آن را تشریح کرد.

اگر بگویم یعنی وجود دارد که نشان می‌دهد آمریکایی‌ها از سال ۱۹۸۱ میلادی یعنی دو سال بعد از پیروزی انقلاب، نقشه پایش‌های مداوم ماهواره‌ای را هم‌زمان با اطلاعات و تحلیل‌های دریافت شده از منابع داخل بخش کشاورزی ایران شامل جزئیات تامین محصولات اساسی، سطوح زیر کشت، عملیات زراعی و باغبانی ما را در دست داشته‌اند، آن وقت شما باید بتوانید تصور کنید که امروز تصمیم می‌دارد، ظرفیت نفوذ آمریکا و متحدانش در ارکان تصمیم‌سازی، تحریم گیری و دیپلماسی کشاورزی ایران چقدر است.

۹ **دستیابی به توسعه پایدار کشاورزی در بستر تحریم و یا عدم توافق با نهادهای موثر بین‌المللی مانند FATF که برای مبارزه با پولشویی در سراسر جهان راه‌اندازی شده و ریسک سرمایه‌گذاری را بازارهای مالی را بررسی می‌کند را چقدر ممکن می‌دانید؟**

برای پاسخ واقعی به این پرسش باید با من به عنوان یک کشاورزراه به درون

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر](#)

[ارسال نظر</](#)